

За твойта снага гиздава ;
 Че ща пушката промъна
 За кѫща, за покъщнина ;
 Че ща пищове промъна
 За два ми чифта биволе ;
 Че ща ножове промъна
 За позлатено вретено ! »
 Бѣна войводи думаше :
 » Вой водо, горско плашило,
 Ако дружина оставишъ,
 Азе ща да та поведа,
 Вовъ село ща да та заведа
 При жени и при бабички
 Да пъешъ : « Друнь-друнь качура »,
 Да сѣдинишъ, да сѣдинкувашъ
 И да повивашъ дѣцата.

Мома Бошнакиня.

Провикна са, провикна са мома Боснакиня ;
 Кой като менъ, кой като менъ, девятъ годинъ ходилъ,
 Девятъ годинъ ходилъ, съсъ аскерь на сеферъ ?
 Калпакъ кривяхъ, калпакъ кривяхъ, като дели баси,
 Сабя вжртиахъ, сабя вжртиахъ, като кеседжия ;
 Пушка носехъ, пушка носехъ, пушка арнаутска,
 Коня яхахъ, коня яхахъ, коня вихрогоня.
 Богъ да убий, Богъ да убий, Софишкия паша,
 Съсъ него сѫмъ, съсъ него сѫмъ на бания ходила,
 Та ма позна, та ма позна по бѣлото лице,